U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Karla Šimky, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Bohuslava Hnízdila v právní věci žalobkyně: **I. T.**, zastoupena zákonnou zástupkyní N. T., proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30. 4. 2007, č. j. 49 Az 4/2007 - 20,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 30. 4. 2007, č. j. 49 Az 4/2007 – 20, zamítl žalobu podanou žalobkyní (dále jen „stěžovatelka“) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 21. 2. 2007, č. j. OAM-10-69/LE-BE03-BE01-2007, kterým byla jako zjevně nedůvodná zamítnuta žádost stěžovatelky o udělení mezinárodní ochrany podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Proti tomuto rozsudku podala stěžovatelka v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s., kterou se domáhala, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení, a následně požádala o ustanovení zástupce z řad advokátů.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností nejprve zabýval z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost krajským soudem meritorně projednána.

Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 30. 1. 2008, č. j. 49 Az 4/2007 – 57, byl jednak zamítnut návrh stěžovatelky na ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti, a jednak byla stěžovatelka vyzvána, aby ve lhůtě do 10 dnů ode dne doručení tohoto usnesení založila do soudního spisu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Stěžovatelka byla současně poučena o tom, že pokud nebude zastoupena advokátem, nebude možno pro tento nedostatek v řízení pokračovat a bude kasační stížnost odmítnuta. Toto usnesení bylo zákonné zástupkyni stěžovatelky doručeno dne 28. 2. 2008, která proti němu podala kasační stížnost. Usnesením Nejvyššího správního

soudu ze dne 30. 5. 2008, č. j. 7 Azs 20/2008 – 74, byla kasační stížnost jako opožděná odmítnuta (právní moc dne 21. 7. 2008). Následně byla stěžovatelka opětovně usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 19. 8. 2008, č. j. 49 Az 4/2007 – 78, vyzvána, aby do 10 dnů ode dne doručení tohoto usnesení založila do spisu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti a poučena o následcích pro případ, že nebude zastoupena advokátem. Toto usnesení bylo zákonné zástupkyni stěžovatelky doručeno dne 19. 9. 2008. Zákonná zástupkyně stěžovatelky však do současné doby na toto usnesení nereagovala.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Z citovaného ustanovení vyplývá, že povinné zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku krajského soudu je zvláštní podmínkou tohoto řízení, jejíž nedostatek lze odstranit, ale bez jejího splnění nelze vydat rozhodnutí ve věci samé. Stěžovatelka, ani její zákonná zástupkyně, podle obsahu spisu nemají vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, a stěžovatelka nemá ani zaměstnance (členy), kteří by za ni jednali nebo ji zastupovali, a jež by měli takové vzdělání. Jelikož zákonná zástupkyně stěžovatelky přes výzvu krajského soudu nepředložila plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování stěžovatelky v řízení o kasační stížnosti, neodstranila nedostatek podmínky řízení, který tak brání pokračování v řízení, resp. ve věcném projednání kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud proto z uvedených důvodů kasační stížnost stěžovatelky podle § 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. října 2008

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu